

Z českých mlýnů

HUMORISTY KARLA TŮMY.

Když ti Američané přijeli.

"Inu nic platno, stará: ty Američany musím vidět, jako že mám dnes svátek!" zvolal odhodlaně pan otec Ječmínek letos večer v den sv. Antonína, řuknův vesele sklenicí o stůl: "Nic platno, zejtra jedu do Prahy je přivítat."

"Že se ti toho, blázinku, v těch parnech chce" — namítala boubelatá panímáma, plesknouc mu zlehka na to půlvědkové bříško, které opravdu nezdálo se býti zrovna stvořeno k letním výletům, kdy teploměr ukazuje 25 stupňů nad nulou.

Ale jak by se jen taková slavnost pěkná mohla vydat, aby při ní nebylo našeho kapitálního, vždy veselého a žertu plného pana otce! Dělal spolu první sokolský výlet na "Říp", třeba ho musili dva bratři Sokolové táhnout a tři strkat nahoru, byl v Borové, když se zasazovala deska na dům Havlíčkův, byl v Husinci, v Kostnici, na těch nejpěknějších našich táborech za Herbsta, při slavnosti základů Národního divadla, při odhalení pomníku Havlíčkova v Kutné Hoře a Sladkovského v Praze, inu zkrátka všude, kdekoli byl národ tělem, duší. A teď by měl scházet v Praze?

"Ne, ne, stará," odušil, "kdybych měl všechno sádlo pro vlast vypořít, vypořít! To by bylo krásné: ti hoši váží cestu 3000 mil, aby spatřili zase jednou nás a my bychom měli litovat toho krůčku, abychom jim dali pac a pus? To' bychom nestáli věru ani za fajku tabáku."

A vyklepav si tu svou dřevku, posilnil se na ten dobrý úmysl takovým důkladným douškem, že panímáminec nezbyvalo než doložit:

"Nu tak tedy neš! Aspoň se mi tam podíváš zase na Ferdu, jak se učí; beztoho už nepsal jak posledně o peníze!"

"I dej mi svatý pokoj!" smál se pan otec, "já jsem rád, když ho nezbedu nevidím. Vždyť první, jak ústa otevře, bude: Tatínku, drahý tatínku, to jsem rád, že jste přijel; já mám sekyru u kvartýrské, v hospodě a v kavárně, že bych se už raději na světě neviděl!"

"No, však ono to nebude tak zlé, jen mi ho hned vyhledej, ať mám pokoj." A k vůli větší jistotě přibalila dobrá maminka panu oci do kufříku pro milého Ferdu lecos na zoubek, co nesmělo zatvrdnout.

Tak se octl pan otec v neděli, po sv. Antonínu šťastně v Praze, vycinkal Ferdovi, co se do něho vešlo, neboť "sekyrka" byla pořádnější, než se nadá — avšak když uslyšel od pana profesora, že Ferda udělal dobrou písemnou maturku, odpustil mu a s otcovským napomenutím, aby se teď jen držel doma, zaplatil všechno.

Dostává takto svým otcovským povinností, zatím co Ferda ve seke s kamarády ohryzoval kufátka od dobré maminky, pustil se pan otec Ječmínek za heslem: "Okoušej, člověče, všeho a při nejlepšímu posed, do proudu pražského života. Oslavil již "amerikánský předvečer" u Sochůrků jak náleží důstojně. Patnáct pizeňských prasklo pro vlast.

Ale což teprv potom v pondělí, když ti naši milí bratři američtí ve zdraví přijeli!

To byla, pane, podivná, až se srdce v těle smálo a spolu usedalo.

"Už jsem, chvála Bohu, zažil všelicos," radoval se náš pan otec, "ale něco takovéhohle, musím říci, to jsem ještě neviděl! To by-

la zas jednou kapitální vydařenost! To jsme se drželi!"

A byl tak blaze rozjařen, že bez mučení strčil Ferdovi, který se mu právě před "Národním" nachomýl, ne snad štulec, ale veritáblí maďarsko-německou pětku: "oet forint" do dlaně, aby si na tento památný den přeče také přilepšil.

Rozumí se, že Ferda nepohrd, jen že po hřichu "pro tu nešťastnou maturku" nemoh — chudák — zase s tatínkem; má prý se moc a moc co učít! Následovalo nové moudré otcovské napomenutí a za chvíli stál zde pan otec opět bez syna, se srdcem mocně pohnutým a s jazykem na troudu a hubku vyprahlým. Kam si tedy křísí? Do "Měšťanské" bylo ještě tuze časně, v "Kanálce" a u "Donátů" bude natlačeno — šlaka, což aby zkusil jednou toho "Flekovského ležáku"? Jen tak na skok, myslil si pan otec zcela upřímně, než co se setmí.

Ale člověk mluví a "Flekovské" mění. Bylo dnes jako starý malvázek, jen se táhlo. Nu a pan otec Ječmínek, jak jsme viděli, uměl táhnout, obzvláště v takovémhle vlasteneckém rozjaření. Ač neznal v celé té strakaté společnosti živé duše a seděl u stolu dosud sám také jako jedna živá duše, přeče se již po krátké hodině tak blaženě na svět usmíval, jako by se mu do smrti odtud nechtělo. Slaměný širák hluboko do tůja vsazený máje, vestu rozepjatou, ruce podepřené na silné bambuse, která stála mezi jeho roztaženými nohavicemi jako Herkules na rozcestí, tak se tu rozkládal v bázi boží a tak pilně do sklenice nahlížel, že ani nezmerčil, kterak již po drahnou dobu hosté u vedlejšího stolu upřeně na něho pohlížejí, pak hlavy mezi sebe strkají, opět po něm očima házejí a znova živě mezi sebou hovoří.

Škoda, že si toho pan Ječmínek nevšiml! Byl by jim svatě naštědíl své staré podivení: "Vida, kterak oni ti chytří páni Pražáci si rádi zatroubí na cizí kazajku, jako my hloupí venkované." Však pojednou spozoruje, kterak se od onoho stolu zvedá malý zavalitý pán s pivoňkovým nosem bílou vestou, tlustým zlatým řetízem u hodinek a — batolí se rovnou k němu, zatím co celá ostatní společnost kucká se směchy.

Nežli pak měl pan otec Ječmínek času prohlédnout si tu šprýmovnou postavičku s tou dobráčkou tvář nad dobrým laleškem, už se mu s příslušným "Nic za zlé" představoval pan Bohdálka, starý Pražan a šic, načež přišlo druhé "nic za zlé" a hned na to otázka: "Nejste, milý pane, také bratr Američan?"

Pan otec zůstal jako prut. — "Já Američan? Haha! tohle je dobré!" zasmál se, až se mu bříško třáslo. Ale jakkoliv se mu smíchy oči zalezaly, přec zmerčil žmíkem, jak se panu Bohdálkovi smutným sklamaním dlouží tvář, zatím co za jeho zády veselé společnost mrká a hlavami kývá.

Náš pan otec Ječmínek hned byl doma. Snědl dosti vtípné kaše v šalandě, než aby v tu chvíli nebyl postihl celou švandu. Ti smíškové tam dělali si patrně z přítele Bohdálka dobrý večer a namluvili mu, že ten cizí, opálený strejda s tím slaměným širákem svatě také přijel z Ameriky.

"Z toho může být vydařená legrace!" pomyslí si pan otec a už hrál také spolu. Ubohý Bohdálka stál tu ještě pořád vrtě hlavou jako nevěstička Tomáš: "Tot' jsem blázen!" mumlal, "já si přec chvála Bohu pořád ještě na svůj zrak něco zakládám a to bych se vám chtěl sázet ne o 5 litrů, jako jsem se vsadil, ale o celý Majlant, že jsem vás viděl v tom šestém voze sedět po koních jak tady zde sedíte přede mnou!"

"Hm," ušklib se potutelně náš pan otec, "a ani to vás nemýlí, že sedím dnes u Fleků?"

"I to by bylo to nejmenší. Což pak není Flekovské dost vyhlášené? Sem je se snadno doptat," namítal s jasně se tvářící pan Bohdálka, pak se udivně nahnul až k samému uchu Ječmínkovu a šepjal: "Vidíte, že mne zrak neklamal? No — čtveráčku, bratříčku, nezapírejte, vidíte, že jste Američan?"

"A kdybych byl, co na tom?" prohodil zase s potutelným úsměvem pan otec.

Pan Bohdálka už se celý třás radostí: "Co na tom? To je řeč! Můj ty Tondo! Že bychom vás zlíbali, že byste byl náš, že bychom pili, až by se hory zelenaly, bratříčku, na vaše i na naše..."

"Děkuji, příteli, jsem přesvědčen, ale už toho ročlení dnes bylo příliš!"

"Viktoria!" zavejsk si pan Bohdálka, že to musili u vedlejšího stolu slyšet a Bůh suď, co by byl učinil, kdyby ho nebyl pan otec zadřel rychle za bodrou pravici a nepřítáh honem k sobě řka: "Prosím přítelínku, chci tu zůstat na zapfenou! Chci si odpočinouti po cestě. Nedělejte žádný poplach."

A pan Bohdálka byl jemná duše. Pochopil úplně a jen za jedno prosil, aby to své společnosti směl sdělit, nic dále!

"No pro mne!" přivolil pan otec, "ale spoléhám se na vaše slovo. Žádné čičery, žádné představování, žádné oslavování. Chci tu jako krajan mezi vámi, draží krajané, rád si posedět a pohovorit, ale jak by se to rozfíklo po hospodě, konec!"

"Nic se nestarejte, vaše inkognito zůstane zachováno," sliboval pan Bohdálka a už se hrnul zpátky ku svému stolu. "Je to on!" šeptal, mrkaje blaženě a mna si radostně ruce; "óh, já se nikdy nemýlím! Ale chce tu být na zapfenou chudák, po takové cestě je unaven a má už té slávy dost."

"To se dá myslit!" přisvědčovala veselé všechna společnost a už se tři, čtyři zvedli, aby drahého amerického hostě i se sklenicí jeho přitáhli mezi sebe, kdež jej za srdečného "na zdar!" uvelebili uctivě na první místo, načež následovalo vzájemné připsnění si na hratrství a častování drahého rodáka zaoceanského nejmilejším jídlem novověkých Husitů: husičkou s okurkovým salátem.

Bratr Američan nedal se pobízet — tot' by nebylo americkánské a pan Bohdálka byl v sedmém nebi. Dělal hostitele, nechtěl o svých vyhraných 5 litrech ani slyšet, ale objednal jich sám hned 10 a to pětkrejarové "kuba", které mu pan otec jakožto americký doutník presentoval, nechtěl si ani zapálit; schová prý si je na věčnou památku. A což teprv když pan otec rozvázal o t Americe! Ani Robinson nepřečkal tolik dobrodružství. Prošel celou Ameriku kříž na kříž, bloudil v pralesích, kde ho Indiáni honili, ale neshléli, oženil se s krásnou Američankou, která mu však za týden po svatbě utekla, načež zanevřel na to nevěrné ženské pokolení a zůstal starým mládencem. Zahospodařil si co chasník mlynářský hezkých pár dollarů, vystavěl si mlýn na Niagaře, ale voda mu jej odnesla. Chasničil znova, až se zase zmohl a teď má mlýn na Modré řece, vede se mu chvála Bohu znamenitě, ale stýská se mu náramně po Čechách. Najde-li tu nějaký kloudný mlýnec, prodá to tam, zakoupí se tady a poohlídne po nějaké řádné Češce, ač-li prý už jim nebude připadat trochu starý.

"Ale Bože chraň!" dodával mu pan Bohdálka — šťastný majitel 4 dospělých deér — bodfe kuráže, "vždyť vypadáte ještě jako mladík tělo jako lípa, vždyť jste v nejpěknějších letech!"

Inu zkrátka, náš Ječmínek se držel, že se celá společnost, vyjma jediného pana Bohdálka, rozsejpalá smíchy. Tento byl však svým hovorným bratrem Američanem zrovna okouzlen; byl by ho poslouchal do rána a proto když se Ječmínek k půlnoci začal strojit k odchodu, nejen že jej nechtěl živou mocí pustit, ale zval jej značně, aby mu prokázal tu čest a byl jeho hostem. Nebude prý pranic rušit v domácnosti, pohostinská postel je prý v salonku se zvláštním vchodem stále připraveno, to prý by bylo krásné, aby bratři Američané pohrdli pohostinstvím u bratří Čechů a noclehovali zbytečně "u zlaté husy" jako cizí pasažéři.

Co si měl pan otec počít? Celá společnost dávala panu Bohdálkovi nadšeně za pravdu, všechno vzpouzení se a děkování bylo marné. Na panu otcí skoro už vyvstávalo horko; přemýšlel právě, jak by se už jen nepozorovaně vystrouboval a ve zdraví zmizel — když se tu do zahrady přivalil proud veselých pozdních ptáků, divadelních herců, studentů a zpěvků, kteří jako doma začnou se rozhlížet po společnosti vůkol, kam by zapadli. "Těm páňům přišla pozdě žízeň," chtěl právě prohodit náš pan otec, když tu k němu z toho proudu ostrých hochů přiskočil rozjařený mladík a vesele ho vítá: "I na zdar, tatínku! To je dobré! Já myslil, že jsi se šel podívat na Američany do Měšťanské a ty zatím zde!"

Mám vypravovat, co dále se přihodilo? Možno pérem vypsat tu hmoždífskou salvu ryčného smíchu, v jaký propukla celá společnost, zatím co pan Bohdálka zde stál s otevřenými ústy, jako zkoprnělý, nevěda, je-li to všechno opravdu pravda nebo sen.

"Flekovská švanda a nic více, příteli," vytrhl jej pan otec Ječmínek veselé z rozpaků, "ale proto jste přeče jen trochu uholdi; udělejte mi to potěšení a navštivte nás a budete v americkánsko-českém mlýně, kde nebude o řízný 'křen' také nouze!"

Tedy přeč se nevypláče tak, abyste mohli splácet když máte úrodu aneb dobytek na prodej? Vydužte se peníze tam, kde můžete splátn jakoukoliv částku v kterémkoliv den a ne jen kde můžete platit jen na jistý den jistého roku. Vydužte se tam, kde váš úrok přestane na celou částku, kterou zaplatíte v ten den, kdy ji zaplatíte. Vydužte se tam, kde můžete zaplatit jakýmkoliv zákonnými penězi a nebudete zamarkýčováni za zlato.

Peníze pro farmáře!

Čeho-li půjčka na farmu, kdy ji chcete splátn?

Kdy ji můžete splátn?

Můžete ji splátn kdy máte peníze, aneb když k tomu na východě řekne, že musíte.

Kdy máte peníze? Nemějte to, když máte úrodu a dobytek na prodej?

Jak můžete říci, že v jistý den za 5 roků budete mít 500 aneb 1000, anebo tolik, co vaše půjčka obnáší?

Nemůžete. Toť se ví!

Vy znáte mnohé farmáře,

kteří by byli zachránili své farmy, jež ztratili za marky, kdyby byli měli půjčky tohoto druhu, nežli lž pravda? Toť se ví, že znáte!

The Union Central Life Insurance Co.

dělají se na deset roků. Úrok platí se jednou za rok a to vždy dne prvního, v kterémkoliv měsíci, vyjma prosinec a leden a kupony za úroky kolektují místní banky, tak že dlužník dostane svůj kupon nazpět když peníze složí a nemusí čekat dva neb tři měsíce na svůj kupon. Jak se často děje v případě jiných půjček. Podle smlouvy uzavřené, každý dlužník může zaplatit jakoukoliv částku v kterémkoliv době, jak výše uvedeno. Úrok přestane se počítati na všechny peníze zaplacené ode dne kdy obdrženy byly společností. Nedejte si namluvit od agentů jiných společností, že to není pravda. Navštivte mého jednatele, nežli obnovíte svou starou půjčku aneb učiníte novou. Naše podmínky půjčovní jsou ty nejlepší, jež se nabízejí ve státu Nebraska. Peníze dle sverhu uvedených podmínek nelze si vypůjčiti západně od pořadí následujících okresů: Cedar, Wayne, Madison, Platte, Polk, Hamilton, Clay a Nuckols.

W. M. LEONARD, hlavní jednatel,

nad Miller & Payne's, 13th & O Streets, LINCOLN, NEBRASKA.

Předplácejte na . . . Pokrok Západu

. . . jeden z nejstarších časopisů českých v Americe. . .

V zásadě republikánský, však od strany nezávislý a prospěchí obecný vždy hájící. Předplatné na týdeník \$2.20 na rok, dvojtýdeník \$2.50 na rok.

Adresa: **Pokrok Západu, Omaha, Neb.**

Potřebujete hodinky?

Prodáváme je, prodáváme je za tak nízkou cenu, že nelze vám býti bez hodinek.

Máme je ve všech velikostech a v různých. Zařizujeme je s každou částí. Elgin neb Waltham hodinky, nejlepší strojek, krytí, všechny, přesné v držení času a pěkné rytiny Duerberovy, též zlaté — vydrží p. celý život. Pro dámu neb pro pána. Zařizujeme je na vaši adresu k prohlédnutí. Když nebudou spínat takové, jak je představujeme, zařizujeme je zpět, nestojí vás to nic. Jestli se vám zalíbí, zaplatíte je jasně dovoz a \$6.50. — To jest správné. Aneb tyto:

Hunting Case hodinky s krásným rytím, všechny, strojek přes 10 dní, všech velikostí, též zlaté (14k) mají vzhled \$10 zlatých hodinek a udržují čas, jako kterékoliv jiné. Zařizujeme je na vaši adresu k prohlédnutí — stejné podmínky, jako při všech hodinkách naší zlatých — Jestli se vám zalíbí, zaplatíte \$3.95 a dovoz. Jestli budete naše slovo za dobré, a zařizujeme je s oběma, obrátíte pěkný letník a dopravu vyplatíme my. Cena jak uvedeno.

ROYAL MANUFACTURING CO.
314 Dearborn St.
CHICAGO, ILL.

ROLNICKE POZEMKY.

Máme nejlepší lesnaté pozemky podlé Minneapolis, St. Paul a Sault Ste. Marie dráhy ve Wisconsin a Michigan od 40 do 85 ak: na snadné podmínky. Bohatá půda, hlinitá spodina, dobrá voda, blízké dráhy a dobrý trh. Také bohaté prérinní pozemky v Minnesotě a Sev. Dakotě a vládní pozemky zdarma. Nízké ceny dopravy. O ilustrované popisy a mapy doptejte se na **W. C. ASSERDAY**, Land and Industrial Agent "800" Ry., Minneapolis, Minn.

NOVÁ... UNION

zvýšená okružní dráha

Jest nyní otevřena. JEDE PO VAN BUREN UL. PŘÍMO PŘED Chicago, Rock Island & Pacific stanicí.

Cestující, kteří do Chicago přijedou, mohou po zvýšené dráze dosáhnouti kterékoli části města, aneb za poplatek 5c navštívit kterýkoliv obchod v středu města. Vlaky zastavují na Rock Island stanicí každou minutu. Vyjedu tuto může skýtati pouze

"Great Rock Island dráha". Zařizujeme 2centový kolek a obrátíme poštu perspektivní obraz Chicago a v 5 barvách, jenž znázorňuje vše, co si o Chicago a zvýšené dráze přejete vědět. Mapu tuto měli byste mít, ať žijete jinde, chcete-li město navštívit, neb vyřadit v Chicago. Doplatíte na **JOHN SEBASTIAN, G. P. A.,** Chicago, Ill.

Hus a Žižka.

Krásné dva litografované obrazy, představující české velikány Husa a Žižku, hodící se pro spolkové a veřejné místnosti, jakož i pro rodiny, máme nyní na skladě. Prodáváme je oba po \$1.00, aneb co premii k Pok. Západu za doplatek 50c. **Pokrok Západu, Omaha, Neb.**